

OKĘSAĆ (2) *vb impf*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-); a *jasne*.

inf okęsać (2). ◇ [praes 1 sg okęsãm.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: okęsać.

Naruszać całość, pozbawiać jakiejś części (2): [Decurto, ich kürtze. Pol. fkracam/ vkracam/ okęfam Volck 152.]

a. *Usuwać fragmenty tekstu* (2) :

Szeregi: »obracać i okęsać« (1): á ieft tho obyczay wŕzytkich kácerzow pímo obarcáć [!] y okęfáć *SarnUzn D5v*.

»okęsać i wyszpacać« (1): Ale co przydawa iżbyłmy ie [*Pismo Św.*] okęfáć y wyłzpaczáć mieli: tedy fię to pokázáć nie może *prawdźiwie y dowodnie. CzechEp 215.*

Synonim: odejmować.

Formacje współrdzenne cf KĘSAĆ.

LWil